

odpadek.

Aby jí z rozrušení netrefilo, popohnala jsem nás, abychom uuuž tam byli, v tom důležitým roští za klášterem. □ . A nechala jsem ji být. Zatímco to tam zkoumala, stihli jsme si s Rumíčkem několikrát vystřelit kachnu a na konci celého toho plácku se k nám Tali přidala a taky si dala jeden aportík. Spořádaně jsme došli k polím a na jejich kraji jsme se potkali s mladou čokoládovou labroškou. Nastalo velký družení a to tentokrát tak, že nejvíc se družil Rumíček a řádil s labroškou nadšeně prostorem. Tali si šla radši k šípku □ doslova, páč tam bylo cosi zajímavýho.

Tohle pole na začátku je pořád ještě krásně zoraný a já tam mohla nechat ohařiska, ať si lítaj jako blázni. Za balonkem. Nejdřív lítal Rumíček, ale pak se přidala i Tali a měli to na střídačku. Do momentu, kdy Tali lstivě obehrála Rumouše a měla MAJETEK!! Hulákala jsem na Rumouška, ať ji chytí a vokrade, že je to zločin století tohleto a podporovala ho v tom, aby jí honil. Což se mi zdárně dařilo, takže tam lítali jakou dobu, jako paka a já si jen tak stála a dozorovala to.

Hnuli jsme se dál a jakmile jsme došli do stařiny, vytasila jsem se i s kachnou a dali jsme si trošek toho aportýrování a hlavně jsem chtěla, aby se nezalezalo do křoví a šlo se po cestě. Jak Tali zpočátku s kachnou pracovala předpisově, ta teď, pokud ji vystřelím na větší vzdálenost, tak začne "prásit" s přinášením a musím si ji dohoukat. Došli jsme k haldám a tam jsme si chvíli hráli s Rumíčkem, zatímco Tali si čmouchala. Aby se pak k nám i přidala a vzniknul z toho mišmaš, kdy se oba snažili ulovit vždycky to, co měl ten druhej □ . Ale Tali jasně preferovala žužlopichlobalonek.

Tak jsem toho využila a nechala jí ho, ať se o něj "stará" . A byl to dobrej tah, ale!!! Taliprtka měla úkol a byla tím pádem celá důležitá. Nesla si ho skorem celou dobu, než jsme došli k myší louce a držela se hezky na cestě. A navíc se i několikrát otočila, čehož jsem využila, rozpřáhla jsem ruce na "tichý přivolání" , otočila se a uuuuutykaláááá zpátky. K mojí nemalý radosti mě vždycky doběhli oba dva. Helejte víte, fakt pro mě se to nedá moc popsat, jak mě tohle děsně baví a jak jsem z toho celá hyn. Furt a pořád. Dokolečka. A asi na furt.

Přesunuli jsme se za příkop a pokračovali směr ta myší louka. Rozhodla jsem se, že tentokrát

nepůjdeme do našeho oblíbeného čtverce stařiny, ale že si budu trvat na tom, že jdeme pěkně po cestě. Tooo bylo v otrávených gezichtů a keců!! ☐ Nicméně nechci, aby se z toho stal stereotyp a taky to bylo čistě z výchovných důvodů. Ne vždycky musí být všechno tak, jak se předpokládá, ne?

Na myší louce byla mladá fenka stofárda, ale ... bála se ☐ . Bylo na ní vidět, že přemýšlí, zda se nejit družít, ale pak si to rozmyslela a my na louce osaměli. Tali jsem nechala být a s Rumouškem jsem si šla čutat. Tentokrát jsem zapoměla vzít s sebou oříšky, takže na čuchací čtverečky nedošlo, ale myslím, že to nikomu nevadilo. Páč zábavy jsme si užili dost.

Tali totiž dneska nebavilo čuchat si jen tak nějak sem tam myší díry a za krátko se k nám připojila a zmocnila se zase balonku. Chvíli jsme ji s Rumouškem nechali a zabývali se kachnou, jenž se nám v závěru jaksi rozbila a během výstřelu se hlava s krkem oddělila od těla a už to nejní kachna vystřelovací tím pádem. Oba nás to zaskočilo a tak jsme místo vystřelování kachny šli.....stíhat Taliprtku.

Hele rozehráli jsme tam skvělou štvanicí . Tali byla nadšená, že je v centru dění a řádili jsme tam všichni tři značnou dobu. My ji s Rumíčkem naháněli a ona pádila jako divá, kličkovala a unikala. Já tam povykovala, jak pitomá a doufám, že tam nikdo nebyl. A... i kdyby, tak co. Hlavně, že jsme se bavili. Bylo to tak prima!!!! Tali kolikrát provokativně naběhla ke mně až úplně natěsnačku, abych mohla udělat výpad a užívala si to celý děsně moc. A my taky.

Pak jsme se zvolna už přesouvali směr koňský ohrady a na jejich konci jsem chtěla, ať mi Tali dá na chvíli ten balonek. Chtěla jsem, aby za á jen tak šla a za bé, aby ho měl chvíli taky Rumíček. Ztráta balonku způsobila značné duševní nepohodlí, který zase způsobilo to, že Tali musela jít a sebrat kus koňskýho kobliha. "Praseeee hnusnýý!" otitulovala jsem ji víc, než hlasitě a cvakla ji na vodítko. Těsně u nohy pochodovala kus cesty. Pak dostala lehni a my si šli čutnout s Rumajzlíčkem balonek. Kterej jsem mu už pak nechala a společně jsme se poté vrátili všichni k těm koňským ohradám. Tali už na volno. Otočili to a při zpáteční cestě se Tali v místech, kde ležela ta hromada tvářila tak znechuceně, že by ji nikdo nemohl ani krapítek podezřívát, že by třeba něco mohla ujíst ☐ ☐

Na posledním posekaným plácku jsem jí nechala být ať si čmouchá a my si s Rumíčkem čutali. Sešli jsme až dolů k cestě a až tam jsem hvízdla, aby se Tali dostavila. Tak bylo to až na

druhý hvízdnutí, ale přilítla jak šílená a hlásila se, že je tadyýýýý.

A pak už se šlo prostě domů se vším tím čmucháním v civilizaci. Aby to nebylo furt stejný, vraceli jsme se krapítek jinudy, víc přes sídliště a já toho využila k tomu, abychom nenááápadně tužili poslušnost. A tužili jsme ji moc hezky a příjemně.

Takže doma jsem pak páníkoví, když jim utíral tlapajzny mohla vyprávět, jak fajn to bylo a že jsme si to užili.